

به گزارش ایرنا، رمضان ماه پرورش روح، تمرین خلوص، تقوا و خدایی شدن است، ماهی که در آن قرآن، این معجزه الهی برای هدایت انسان ها بر قلب پیامبر اکرم(ص) نازل شد تا مسلمانان بتوانند با بهره گیری از راهنمایی های ارزشمند آن بهترین مسیر زندگی را تعیین کنند و سرنوشت خویش را رقم بزنند.

رمضان ماه عبادت و خدایی شدن و روزه محور تمام عبادت ها است، فرصتی که انسان می تواند با پرورش سرشت نیک و دوری از بی اخلاقی ها پیوندش را با خالق هستی نزدیک تر کند. ماهی که در آن مسلمانان واقعی به صفت هایی همچون پارسایی، انس با معبود، رهایی از بند خلوسته های نفسانی، آرامش، سحر خیزی، صبر و مقاومت در برابر مشکل ها آراسته می شوند. از این رو است که بسیاری از بزرگان دین، رمضان و روزه داری را دروازه عبادت دانسته اند و از آن به عنوان مهمترین محور خودسازی و اخلاص یاد می کنند.

این ماه پربرکت، فرصت مناسبی برای تقویت تقوا، اراده و اخلاق نیکو است. رسول اکرم(ص) و ائمه اطهار(ع) درباره اهمیت روزه داری و آثار و برکت های آن سفارش های ارزشمندی کرده اند، همانطور که حضرت محمد(ص) می فرمایند: «هر گاه روزه دار در پاسخ فردی که به او فحاشی می کند، بگوید: بخشیدم من جویلت را نمی دهم، این در واقع جهایی از نور است که به شکل مانع و سدّی از رحمت خدایم آید و او را از آتش باز می دارد».

همچنین ایشان در بیان اهمیت این ماه پربرکت فرمودند: «اگر بنده ارزش ماه رمضان را می دانست، آرزو می کرد که سراسر سال رمضان باشد.» بنابراین ضرورت دارد تا همه مسلمانان با ژرف اندیشی و تفکر در اعمال این ماه از فرصت به دست آمده برای رستگاری خویش تلاش کنند و توشه خود را برای روز دیدار با پروردگار که بسیار نزدیک است، برپا رت سازند.

فلسفه مجازات روزه‌خواری

روزنامه «کیهان» در گزارشی با عنوان «فلسفه مجازات روزه‌خواری»، نوشت: ماه رمضان، به سبب اینکه ظرف زمانی انجام این واجب بزرگ الهی است، از قداست و اهمیت والایی در دین اسلام برخوردار است. از این رو در فقه اسلامی بر رعایت حریم این ماه فراوان تأکید شده است. حتی کسانی که به سبب موانع شرعی، مجاز به ترک روزه اند، می‌بایست حریم این ماه و روزه‌داری را مراقبت کرده و در منظر دیگران، خصوصاً روزه داران، روزه خواری نکنند. این‌موضوع برای شارع مقدس چنان اهمیت داشته که حتی با وجود اینکه روزه، واجب فردی و حتی... به شمار می‌رود، برای روزه خواران در ملا عام، حتی اگر مجاز به ترک روزه باشند، مجازات‌هایی را در نظر گرفته است.

پویش رمضان پایدار

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی با درج عنوان «پویش رمضان پایدار» به قلم محمدعلی فیاض‌بخش می نویسد: از برکات و معنویات ماورایی رمضان اگر بگذرم یک سخن گفتن در این باب را حد خود نمی‌دانم دوست دارم یک رمضان را فرصتی برای یک پویش اجتماعی اخلاقی‌مداری ببینم. آیا نمی‌توان در این رمضان، که سر به وداع نهاده، هستکی اختیار کرد برای باقیمانده سال تا رمضان بعد؛ و کمپینی به نام داشت به عنوان «رمضان پایدار»؟ آیا می‌توان ارمغان لب فروبستن از طعام و شراب را به زیان فرو داشتن از ناروا و ناسزا تعمیم داد، بی رمقی میانه روز را در پی‌بنیه ساختن پرخاش و ستیز به کار بست، نشاط وقت افطار را به شادی شبانه در خانه در طول سال پیوند داد، و جلدیهای بر سر نهاده‌ا در قرآن را به جان کلام صاحب قرآن متصل نمود؟ آیا پویش سختی است؟

فرصتی برای تنهایی و خلوت

روزنامه «ایران» در یادداشتی با عنوان «فرصتی برای تنهایی و خلوت» به قلم حسن عبدل...زاده، نوشت: نیاز به تنهایی و خلوت احساسی است که به سراغ همه ما می‌آید. گاهی انسان از همه چیز و همه کس حوصله‌اش سر می‌رود و به صورت ناخودآگاه این احساس در او به وجود می‌آید که باید برای دقایق و ساعاتی تنها باشد؛ شاید خیلی‌ها تصور کنند که این احساس از نشانه‌های افسردگی و مشکلات روحی است، اما در واقع چنین نیست و نیاز به تنهایی و خلوت همیشه نمی‌تواند دلیلی برای افسردگی باشد.

زَمَزمه عاشقانه مردم ایران در شب قدر و سوگ مولای متقیان(ع)

روزنامه «کیهان» در گزارشی با «زَمَزمه عاشقانه مردم ایران در شب قدر و سوگ مولای متقیان(ع)»، می نویسد: هم‌زمان با سالگرد شهادت امیرمومنان حضرت علی(ع) و دومین شب قدر مراسم احیای شب ۲۱ ماه رمضان هم‌زمان با سراسر کشور در حرم مطهر رضوی و حضرت معصومه(س) برگزار شد. شب جمعه پس از تنعم زائران از خوان پربرکت حضرت امام رضا(ع) در بزرگترین سفره افطاری جهان اسلام و نماز و دعا، مراسم احیای شب بیست و یکم ماه رمضان با قرأت آیتی از قرآن کریم آغاز شد. در حالی که قرآلهای دعای جوشن کبیر در صحن و سرای‌های حضرت امام رضا(ع) طنین‌انداز شد، پیکرهای ۲ شهید مدافع حرم تبّپ فاطمیون وارد حرم مطهر رضوی شده و میهمان ویژه جایگاه مراسم احیا شدند.

روزهای دعا و نیایش

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی به قلم محمدعلی اسلامی ندوشن با انتخاب عنوان «روش سخنوری علی(ع)»، آورد: نخستین رضائی که بعد از مرگ پدرم فرا رسید، مادرم فراغت کافی داشت که به نماز و روزه نش بپردازد و خاطر عزادارش را تسلی دهد، زیرا سال‌های دیگر، پرستاری از شوهرش مقداری از وقت و حواس او را می گرفت. خود رمضان سیمای در را تا اندازه‌ای تغییر می داد و ماز جماعت‌ها رونق بیشتری به خود می گرفت. تفاوتی که در رمضان از این حیث پدید می آمد آن بود که لاقائل در سحر یک غذای بختنی بود. آخر شب دیگ را می گذاشتند که برای سحر آماده بشود. ما نیز مانند کسان دیگری که در ده ساعت داشتند (وتعداد آنها در تمام ندوشن بیش از پانزده نبود) ساعت خانه را کوک می کردیم. مادرم و معصومه سحر بلند از خواب بر می خاستند. من نیز با آنکه خواب آلود بودم

فرهنگ و هنر

رمضان؛ ماه خودسازی و اخلاص

دوست می داشتم که بیدار شوم. صدای مناجات از گلدسته ده بلند بود.

«**ترنا بازی**»، **رسمی فراموش شده در شب های رمضان**

روزنامه «ایران» در گزارشی با درج عنوان ««ترنا بازی»، رسمی فراموش شده در شب های رمضان»، می نویسد: فرصت سی روزه ماه مبارک رمضان در هرسال بتدریج و درطول سده‌ها زمینه شکل گیری خرده فرهنگ‌های بسیاری را میان اقوام وملیت‌های گوناگون موجب شده که به صورت آداب وسنن متنوع اینجا و آنجا خودنمایی می کنند. ایام ماه مبارک رمضان که با یاد و نام سرسلسله جوانمردان عالم مولا امیرالمؤمنین علی(ع) همراه است، جمعیت پهلوانان و علاقه مندان به راه و رسم جوانمردی به جنب و جوش محسوسی روی می آورند و هریک به طریقی می کوشند تا ارادت خود را به شهید این ماه نشان دهند. یکی از رسوم تقریباً منسوخ شده در این ایام «ترنا بازی» است که درشب‌های ماه رمضان تا سحر برقرار بوده و ضمن آن به ذکر فضایل امیرالمؤمنین(ع) و صله رحم و دید و بازدید می‌پرداختند و با آیین فتوت و ریشه‌های فرهنگی آن بیشتر آشنا می شدند.

افطاری ساده و برکات آن

روزنامه «کیهان» در گزارشی با انتخاب عنوان «افطاری ساده و برکات آن» آورد: افطاری دادن از عبادت‌های خاص ماه رمضان است که در عین آسانی از ارزش و ثواب بسیار بالایی برخوردار است. در بحث افطار انواع مختلفی از افطاری دادن وجود دارد، یک دسته افطاری است که در آن اسراف یا تفاخر و تحقیر وجود دارد که این کار یک فعل و حرکت حرام است و گناه انجام گرفته است. نوع دیگری وجود دارد که در آن اسراف یا تفاخر نیست، اما هزینه زیادی برای آن صرف شده است، مثلاً مراسم افطاری را در نظر بگیرید که در آن غذاهای گوناگون وجود دارد و تجمل زیاد است، یعنی با هزینه‌ای که هزار نفر را می‌توان اطعام داد، ده نفر را افطاری دهند. حالا این افطاری را مقایسه کنید با یک افطاری ساده و کم هزینه که به جای تجملات و غذاهای رنگارنگ در آن سعی می‌شود تعداد افراد بیشتری شرکت کنند و افطار کنند. مشخص است که اسلام نظر مساعدتری نسبت به افطاری ساده و با حضور بیشتر مسلمانین دارد.

روش سخنوری حضرت علی(ع)

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی به قلم جرج جرداق و ترجمه محمدرضا انصاری با درج عنوان «روش سخنوری علی(ع)»، می نویسد: در عهد جاهلیت و اسلام به‌ویژه در عصر پیامبر و خلفای راشدین، گویندگان زیادی وجود داشتند و از آنجا که به سخنرانی‌ها نیاز شدیدی داشتند، با روش سخنوری، به صورت‌های گوناگون ادبی، کاملاً آشنا بودند، اما در عهد پیامبر، همه معتقدند که بزرگترین سخنور آن زمان، پیامبراسلام بود و در عصر خلفای راشدین و به طور کلی در اعصار بعدی، هیچ کس در سخنوری به پایه علی‌بن ابیطالب نرسیده است. گفتار ساده و بیان نیرومند علی که از عناصر طبع و صنعت تشکیل می‌شد، از ارکان شخصیت او به شمار می‌رفت. گذشته از این، خداوند وسایل کامل دیگری که از شرایط سخنوری محسوب می‌شود، برای او آماده کرده بود؛ زیرا خداوند به سبب فطرت سالم، سلیقه رفیع و بلاغت جذاب به او امتیاز خاصی داده بود؛ همان‌طور که به واسطه ذخایر علمی، او را از همگانش جدا می‌ساخت و همچنین به خاطر برهان استوار و نیروی قناعت و نبوغ بی‌مانندش در بدیهه‌گویی، او را بر دیگران برتری داده بود.

زندگی زاهدانه امام‌علی(ع)

روزنامه «کیهان» با انتخاب حکایتی با عنوان «زندگی زاهدانه امام‌علی(ع)» آورد: یکی از بزرگان عرب برای مهمانی نزد امام حسن مجتبی(ع) رفت و موقعی که سفره پهن کردند تا شام بخورند، یک دفعه مرد اظهار غصه و ناراحتی کرد و گفت: من چیزی نمی‌خورم. امام‌حسن(ع) به او فرمود، چرا چیزی نمی‌خوری؟ آن مرد عرض کرد: ساعتی قبل فقیری را دیدم. اکنون که چشمم به غذا می‌افتد، به یاد آن فقیر افتادم و دلم سوخت. امام حسن مجتبی(ع) با شنیدن این سخنان گریه کرد و فرمود: او پدرم امیرمؤمنان و خلیفه مسلمانان علی(ع) است. او با اینکه بر سرزمینی بزرگ حکومت می‌کند، مانند فقیرترین مردم زندگی می‌کند و همیشه غذای ساده می‌خورد.

سومین مهمانی آسمانی

روزنامه «خراسان» در گزارشی با درج عنوان « سومین مهمانی آسمانی»، می‌نویسد: با ائسف بار دیگر درهای آسمان به رویمان گشوده خواهد شد و «قدر» دیگری را به ما هدیه خواهند داد. قدری که شاید آخرین قدر عمرمان باشد و فرصت حضور در میهمانی سال آینده ماه رمضان را نداشته باشیم. در شب بیست و سوم ماه مبارک رمضان، بار دیگر جای جای شهر، میزبان برپایی محافل احیای شب قدر خواهد بود.

شب قدر، شبی برای مهربانی و حسابرسی

روزنامه «ایران» در یادداشتی با انتخاب عنوان «شب قدر، شبی برای مهربانی و حسابرسی»، به قلم محمدرضا نوراللهی پژوهشگر حوزه دین، آورد: قرآن کریم از شب قدر به‌عنوان شبی مبارک و خجسته یاد می‌کند آنجا که می‌فرماید:«انا انزلناه فی لیلۃ مبارکه» از این رو شب قدر به تعبیری قرآنی، شب خوش یمن و مبارکی است. شب قدر، شبی است که به محاسبه نفس خودمان و اندازه‌گیری آن بنشینیم. همدان بنگاه‌های اقتصادی که در پایان سال حسابرسی می‌کنند ما هم در شب قدر بنشینیم وخودمان را حسابرسی کنیم. به خودمان برسیم.

پژوهشی درباره نزول قرآن

روزنامه «اعتماد» در یادداشتی با انتشار عنوان «پژوهشی درباره نزول قرآن» به

قلم آیت... یدلا. دوزدوزانی نوشت: یکی از موضوعات شایسته بحث و پژوهش بایسته، چگونگی نزول قرآن است. در این باره می‌کوشیم بسان تفسیر موضوعی مطالبی را بنگاریم. آیات قرآن به یک باره فرود آمده، یا نزول تدریجی داشته است. برخی آیات بر نزول منجم و جداگانه دلالت دارند. همچون: «قرآنأ فرقتاه لئقراه علی الناس علی مکث ونزلناه تنزیلاً»؛ «قرآنی که آیاتش را از هم جدا کردیم تا آن را با درنگ بر مردم بخوانی و آن را به تدریج فرو فرستادیم.» اما برخی آیات نزول دفعی را می‌فهماند، همچون: «شهر رمضان اُذی انزل فیه القرآن». تردیدی نیست که قرآن در مدت ۲۳ سال نازل شده است. آیاتی همچون ۱۰۶ اسرا بر این نظر دلالت دارد.

علی(ع) خدامرد آگاهی و آزادی

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی به قلم بهروز طبرانی با درج عنوان «علی(ع) خدامرد آگاهی و آزادی»، می نویسد: بار دیگر ۲۱ رمضان فرا رسید. قرنها از آن غروب دلگیر کوفه می‌گذرد؛ روزی که از پس آن دیگر کوفه علی را در خود ندید («صدای عدالت انسانی» به تعبیر جرج جرداق نویسنده مسیحی برای همیشه لب از گفتن فروبست. او رفت و چهارده قرن است که نه تنها شیعیان و پیروانش بلکه همه انسان‌های آزاده در غم از دست‌دادن او که نمونه و سرمشق آزادی عدالت، برابری و انسانیت بود، مانده‌اند. برای علی(ع) آزادی بیان به منزله یکی از ارکان آزادی و از جمله مهمترین حقوق اساسی و اولیه مردم به شمار می‌رفت. به همین دلیل تا آنجا که تاریخ نشان می‌دهد، هیچ گاه کسی را به خاطر آنچه گفته بود بازخواست نکرد.

در دوران حکومتش همگان آزاد بودند تا درباره آنچه در جامعه و پیرامون آن رخ می‌دهد، اظهار نظر کنند. هرگز نیز قصاص قبل از جنایت نکرد. اتخاذ این سیاست بر پایه اعتقاد علی(ع) به مسأله آگاهی به عنوان زیربنای رشد و بالندگی جامعه قرار داشت.

اندر حکمت های روزه

روزنامه «ایران» در یادداشتی با انتشار عنوان «اندر حکمت های روزه» به قلم سید محمدرضا بهشتی نوشت: یکی از علل احکام در این فراز، علت صدور حکم روزه است و در خصوص آن چنین آمده است: وجعل...الصیام تبتیئاً لاخلاص. می‌توان پرسید که حکمت این حکم را چگونه باید فهمید. در آغاز خطبه فدکیه پس از حمد و ثنای الهی و واگویی ژرفای توحید، اخلاص تاویل لاله‌اللا. دانسته شده است، یعنی رسیدن به مرتبه‌ای از توحید که آن را در اصطلاح توحید صفاتی می‌گویند. در توحید صفاتی، به این درک می‌رسیم که صفات، عین یکدیگر و نیز عین ذات‌اند، نه با یکدیگر در مغایرت‌اند و نه ژاندر بر ذات. برای درکی که هنوز بدین مرتبت از توحید نرسیده باشد، ممکن است صفات جای ذات را بگیرند و مانع از رسیدن به وحدتی شوند که در پس ذات است و خود را در صفات آشکار می‌سازد.

دعا و استغفار در شب‌های ماه خدا

روزنامه «کیهان» در یادداشتی با انتخاب عنوان «دعا و استغفار در شب‌های ماه خدا» به قلم گالیا تولگر، آورد: مهربانا! می‌دانم که شب قدر را فرصتی برای دل‌سوختگان و عاشقان رهاست قرار داده‌ای و من باید این پلکان صعود را در این شب زیبا و نورانی بپیمایم. باید راهی به سوی آسمان بیایم. باید رنگ خداگیرم که شب قدر، شب زیبایی‌هاست، شب آسمانی شدن است.

شب هم نشینی با فرشتگان است. شب توبه و استغفار، شب وعده با خداست و من آدم‌دام با فرشتانی اشکار و دستانی تهی و کوله‌باری از گناه که بر دوشم سنگینی می‌کند.

روز قدس؛ نماد وحدت ملی

روزنامه «ایران» در سرمقاله‌ای با درج عنوان «روز قدس؛ نماد وحدت ملی» به قلم سیدمهدی طباطبایی استاد اخلاق، می نویسد: انتخاب جمعه آخر ماه رمضان که هنگامه‌ای است که مسلمانان پس از روزها طاعت و عبادت به درگاه حق و مفید کردن نفس با روزه‌داری به خدا نزدیک‌ترند، سبب می‌شود که آنها با همت بیشتر و اثرگذارتری برای یاری مردم فلسطین هم پیمان شوند. به همین جهت ما مسلمانان در روز قدس مشمول دو وظیفه هستیم؛ وظیفه نخست حفظ این یادگار امام(ره) است که در تمام سال‌های گذشته مردم مسلمان جهان با دل و جان آن را زنده نگاه داشته‌اند. ان شاء... امسال هم مانند سال‌های گذشته و حتی بهتر خواست امام برای برگزاری روز قدس انجام خواهد شد. نکته مهم دیگر این است که در دفاع از مظلوم هیچ گاه نباید اختلافات سیاسی گروه‌ها و جناح‌ها ورود پیدا کند.

پژوهشی درباره نزول قرآن

روزنامه «اعتماد» در یادداشتی با انتشار عنوان «پژوهشی درباره نزول قرآن» به قلم آیت... یدلا. دوزدوزانی، نوشت: علامه طباطبایی معتقد است: قرآن دارای حقایقی متعالی و والا است که خرد و اندیشه‌های نامظهران به آن نمی‌رسد. این حقایق به یکباره بر پیامبر (ص) نازل شد، اما آنچه در طول ۲۳ سال نبوت فرو فرستاده شد، مثال و لباس سایه و تصویری از «حقیقت قرآن و کتاب» است. حقیقت که فصل و تفریق و آیه و سوره نداشت، بلکه احکام و اتقان داشت و به هیچ زبانی حتی عربی نبود، بلکه برای قرأت و تلاوت، بر آن لباس عربیت پوشانده شد. به نظر لغت‌شناسان، آنچه علامه طباطبایی در تفاوت میان انزال گفته، مورد پذیرش نیست، و در کتاب‌های لغت، دلیلی برای تفاوت میان آن دو یافت نمی‌شود. شاید نخستین کسی که میان انزال و تنزیل فرق گذاشته، صاحب کشف باشد و دیگر مفسران بدون تحقیق از وی پیروی کرده‌اند.

علی (ع) مصداق انسان کامل

روزنامه «ایران» در یادداشتی با عنوان «علی (ع) مصداق انسان کامل» چکیده‌ای از سخنرانی منتشر نشده آیت... شهید بهشتی را به چاپ رساند و آورد: شخصیت بارز علی(ع) از جمله شخصیت‌های استثنایی تاریخی است که اگر بگویم از وصف بی نیاز است، مبالغه نکرده‌ایم. درباره کمتر شخصیت بزرگ عالم بشریت به اندازه او کتاب نوشته شده است؛ نه تنها کتاب‌هایی که شیعه و دانشمندان شیعی نوشته‌اند، بلکه] دیگران نیز درباره او کتاب‌ها و مطالبی نوشته‌اند و باز هم نه تنها کتاب‌ها و مطالبی که برداران اهل سنت و برداران مسلمان ما، نوشته‌اند – چراکه بیشتر آنها هم نسبت به علی(ع) مهر می‌ورزند و دوستدار او هستند؛ بسیاری از آنان در نوشته‌هایشان مطالبی دارند که اگر از روش مأخذ و کتاب در یک محفل آماده‌ای که ساعت‌ها بتوانیم با هم مأنوس باشیم.

تقوا مقدمه گسترش عدالت

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی به قلم حجت الاسلام والمسلمین سید حسن خمینی با درج عنوان «تقوا مقدمه گسترش عدالت»، می نویسد: در ادامه دعای شریف مکارم الاخلاق، امام سجاد علیه السلام از خدای متعال درخواست می‌کند و از صالحان و پرهیزگارانی باشد که در گسترش عدل و داد کوشش می‌کنند و خشم خود را فرو می‌نشانند و در پی وحدت و همبستگی هستند. در بخش دیگر این فراز از دعا، امام علیه السلام از باری تعالی درخواست تقوا و سیره پرهیزگاران دارد.

در مکتب قرآن

روزنامه «ایران» در گزارشی با انتشار عنوان «در مکتب قرآن»، آورد: خدایا، روزه این ماه رمضان را آخرین روزه‌ما قرار دند و اگر آن را آخرین روزه‌ما قرار دادی، پس ما را از محرومان قرار دند، بلکه از محرومان و رحمت یافتگان قرار ده. خدایا روزه ماه رمضان گذشت و شب‌های آن سبزی شد و من به جایگاهی رسیدم که تو به آن داناتر و خیر فراوانی به بندگان تو عطا شد. پس از تو می‌خواهم، آنچه را فرشتگان مقرب و پیامبران مرسل و بندگان صالح تو می‌خواهند: می‌خواهم که بر محمد و آل محمد درود فرستی و مرا از آتش جهنم برهانی و با رحمت خود به بهشت وارد گردانی و گذشت و کرم خود را به من مرحمت کنی و تقرب جستن مرا بپذیری و دعایم را اجابت کنی و در روز ترس و وحشت، از همه هول‌هایی که برای تو قیامت قرار دادی، به من ایمنی ارزانی داری.

امام علی را به مثابه الگو بشناسیم نه ابزار

روزنامه «اعتماد» در گزارشی با انتخاب عنوان «امام علی را به مثابه الگو بشناسیم نه ابزار»، نوشت: عمادالدین باقی بر پیروی از شیوه حکومتداری حضرت علی به عنوان الگو تأکید کرد. وی با تأکید بر اینکه علی بیشتر به عنوان ابزار استفاده شده است نه الگو، اظهار کرد: این مطلب پاسخی به این سوال هم هست که چرا با وجود داشتن کلمات او اما سنت فکری و عملی‌ما مسیر دیگری را پیموده است.

امام‌علی(ع) چنین بود

روزنامه «اطلاعات» دریادداشتی به قلم عباس زریاب خوبی با انتشار عنوان «امام‌علی(ع) چنین بود»، آورد: هر که در تاریخ اسلام مطالعه کند و تاریخ نحله‌ها و فرقه‌های مختلف اسلام را از نظر بگذراند و در مباحثات کلامی مسلمانان مخصوصاً در مسألهٔ مهم «اهمیت» بررسی نماید و کتب و رسائل متعدد و مشاجرات و مناقشات دینی و مذهبی را بخواند، بی‌هیچ زحمت و تأملی درخواهد یافت که هیچ شخصیتی در عالم اسلام به اندازهٔ علی‌بن ابیطالب(ع) مورد محبت و با بغض واقع نشده است و هیچ کس به اندازهٔ او دشمنان سرسخت و محبان و مخلصان ثابت‌قدم و فدakar نداشته است. چه چنانکه در راه محبت او ایثار شده است و چه چنگا که میان مخالفان و موافقان او در گرفته است.

طنین نغمه های رضائی در دامنه های زاگرس

روزنامه «ایران» در گزارشی با عنوان «طنین نغمه های رضائی در دامنه های زاگرس»، می‌نویسد: در باب آواهای آیینی وسایر آیین‌های مذهبی در ماه مبارک رمضان در منطقه مهاباد وسایر مناطق زاگرسنشین که بیشتر کردها و آذری‌های عزیز را در دامنه‌های خود جای داده است گفتنی‌های بسیاری وجود دارد که در حوصله این کوتاه نوشته نیست. اما به اجمال می‌توان به برخی از آنها اشاره کرد.آیین‌های جاری در مناطق کرد نشین بخصوص منطقه مهاباد از تنوع و جذابیت خاصی برخوردار است که عمده‌ترین آنها، آواهای آیینی است که در طول ماه مبارک رمضان، مردم منطقه مهاباد هر شب آن را می‌شنوند. ازدیگر آواهای زیبایی که در ماه مبارک رمضان در منطقه به شیوه ای تأثیر گذار اجرا می‌شود و همه ساله در روزهای پایانی ماه مبارک رمضان، شاهد آن هستیم ، آواهایی هستند که در مراسم وداع یا ماه میهمانی خداترمن می‌شوند. در سال‌های اخیر این مراسم با صدای زیبایی آقای اسماعیل شاهی که خود نوازنده قانون هستند با استفاده از اشعار مذهبی بسیار زیبا، به همراهی آقای احمد اسلامی به اجرا درمی‌آید. این دو با همکاری همدیگر جلالت آوای «الوداع ای رمضان» را آتچنان به جان‌ها می‌ریزند که هر شنونده‌ای از هجرت ماه مبارک رمضان ودر فراق آن برلستی لشک می‌ریزد ومعشوم می‌شود.

بچه‌های قدس

روزنامه «اطلاعات» در یادداشتی با عنوان «بچه‌های قدس»، نوشت: آخرین جمعه‌هر ماه رمضان، روز قدس نامیده شده‌است تا مردم آزاده جهان با مظلومان و ستمدیدگان فلسطینی، همدردی کنند و با اعلام حمایت از آنان، نگذارند تنها بمانند و صدای دادخواهی فلسطینیان را به گوش همه برسانند.

شاید بی‌گناه‌ترین و مظلوم‌ترین افراد در همه این سال‌های ستم و زور، کودکان فلسطینی بوده‌اند که بی‌هیچ دلیلی خواب‌هر شبشان با صدای انفجار، آشفته است و بازی‌هر روزشان با دیدن خون و آتش، ناتمام می‌ماند و نمی‌توانند هیچ بادیادکی را با آرامش در هوای شهرشان به پرواز دریاورند.